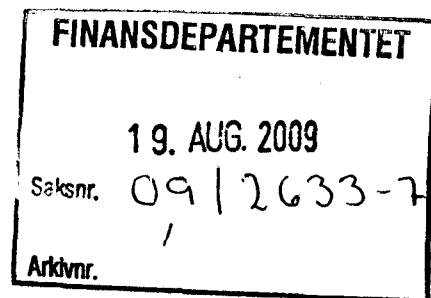

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENT

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Deres ref.
09/2633 FM JCW

Vår ref.
200904327- /HEW

Dato
17.08.2009

Høring – Forprosjektrapport fra Kredittilsynet: Kredittilsynets bidrag til forbrukerbeskyttelse og -informasjon

Innledningsvis vil Justisdepartementet bemerke at det er uklart hva som er grunnlaget for den forprosjektrapporten som nå foreligger fra Kredittilsynet, og hvilket prosjekt det nærmere er tale om. Dette fremgår ikke av rapporten. Det er dermed heller ikke klart for Justisdepartementet hva som er bakgrunnen for at Kredittilsynet reiser de spørsmål om ansvarsfordeling mellom departementene som er omtalt i rapporten.

Videre vil vi peke på at Norge allerede har et omfattende regelverk som ramme rundt finansiell virksomhet. Justisdepartementet oppfatter det imidlertid slik at det er den praktiske informasjonen til forbrukere fra tilbydere som er kjernen i rapporten, og ikke selve regelverket. Det fremgår av rapporten at det allerede er iverksatt betydelige tiltak med sikte på informasjonstilbud i markedet, jf. omtalen av Finansportalen.

Kredittilsynet tar på side 30 i rapporten til orde for å flytte forvaltningsansvaret for finansavtaleloven og forsikringsavtaleloven fra Justisdepartementet til enten Finansdepartementet eller Barne- og likestillingsdepartementet. Formålet skal være å ivareta forbrukerbeskyttelse. Justisdepartementet anser dette som uaktuelt. Departementet har ansvaret for den generelle kontraktsretten, og forbrukervernregler er en integrert del av denne. Det er meget viktig at det sentrale kontraktsrettslige regelverket, som finansavtaleloven er en del av, ses i sammenheng med øvrig kontraktsrettslig lovgivning slik at man sikrer en god indre sammenheng i regelverket. Det er for øvrig uklart hva Kredittilsynet sikter til med begrepet "forvaltningsansvar". Justisdepartementet har lovansvar for forsikringsavtaleloven, finansavtaleloven og inkassoloven. Videre er Justisdepartementet klageinstans for Kredittilsynets vedtak om

Postadresse
Postboks 8005 Dep
0030 Oslo

Kontoradresse
Akersg. 42

Telefon - sentralbord
22 24 90 90
Org. nr.: 972 417 831

Plan- og
administrasjonsavdelingen
Telefaks
22 24 95 34

Saksbehandler
Helle Eriksdatter Wilberg
22 24 52 33

tilbakekall av inkassobevilling og for Kredittilsynets vedtak om å nekte å utstede inkassobevilling. For øvrig hører det under domstolene og klagenemnder å vurdere konkrete enkeltsaker knyttet til regelverket.

Synspunktet om overlappende kompetanse/oppgaver som drøftes på side 27 flg. i rapporten, er etter Justisdepartementets syn mindre treffende. Eventuelle problemer synes å oppstå som en følge av at man ikke i tilstrekkelig grad ser de ulike aktørers arbeid i lys av deres roller. Til illustrasjon nevnes uttalelsen midt på side 29 om at det vil være uheldig dersom Kredittilsynet og Forbrukerrådet har ulikt syn på et spørsmål. Kredittilsynet og Forbrukerrådet har imidlertid forskjellige roller, noe som gjør det naturlig å ha ulikt syn på en del spørsmål. Et eventuelt problem knyttet til overlappende oppgaver/kompetanse knytter seg i så fall til det formelle samarbeidet som er etablert mellom de nevnte instanser.

Justisdepartementet registrerer at det er etablert et formalisert samarbeid mellom Kredittilsynet og Forbrukerrådet. Vi vil i den sammenheng påpeke at Kredittilsynet har tilsyn med virksomheter underlagt et regelverk som innebærer en avveining av interesser, hvorav forbrukerhensyn er ett av mange hensyn. Forbrukerrådet har en rendyrket rolle når det gjelder forbrukerbeskyttelse. Ut fra beskrivelsen i rapporten av organiseringen av kredittilsynsfunksjonen i andre land synes det som at man i flere av disse landene har forbrukerhensyn integrert som en del av tilsynenes samlede virksomhet, men ikke formalisert som samarbeid med rene forbrukerorganisasjoner.

På side 3 i rapporten omtales finansavtaleloven og forsikringsavtaleloven som "forbrukerrettede lover". Man bør unngå en slik terminologi da lovene regulerer både forbrukerkontrakter og næringskontrakter. Videre innebærer reguleringen en avveining av hensynet til forbrukere og næringsdrivende.

På side 29 i rapporten uttales at det er uklart for Kredittilsynet i hvilken grad Justisdepartementet gir løpende forbrukerveiledning. Dette synes å bero på en misforståelse av Justisdepartementets rolle. Det er ikke Justisdepartementets oppgave å rådgi enkeltpersoner i konkrete enkeltsaker. Justisdepartementet håndterer for øvrig daglig telefonhenvendelser hvor det veiledes om innholdet i regelverket på generelt grunnlag.

For øvrig stusser Justisdepartementet på omtalen av uttalelser fra departementet på side 29 i rapporten. Her heter det at det den senere tid bare er registrert én uttalelse. Det legges til grunn at man med dette sikter til Lovavdelingens uttalelser. En av Lovavdelingens oppgaver er å avgis tolkingsuttalelser. Kjernevirksomheten er imidlertid knyttet til rådgivning til andre departementer. Videre knytter virksomheten med tolkingsuttalelser seg til prinsipielle tolkingsspørsmål uten tilknytning til konkrete tvister. Lovavdelingen avgir dermed sjelden tolkingsuttalelser til privatpersoner. Departementet vurderer og prioriterer anmodninger om uttalelser etter hvert som disse kommer inn. Konkrete tvister mellom private hører under tvistenemnder og

domstolene. Justisdepartementet kan dermed ikke slutte seg til synspunktet på side 30 i rapporten om at ivaretagelse av forbrukerhensyn ved løpende tolkingsuttalelser forutsetter et direktorat for dette formålet. Det er verken behov for dette, eller prinsipielt riktig i lys av tvisteløsningsorganenes oppgaver. Når det gjelder publikums mulighet for å gjøre seg kjent med Lovavdelingens tolkingsuttalelser, gjør Justisdepartementet oppmerksom på at det finnes en oversikt over uttalelsene på departementets nettsider. På side 9 i rapporten uttales på generelt grunnlag at behandlingen i Justisdepartementet normalt tar forholdsvis lang tid. Det er for så vidt trolig riktig, og har sammenheng med Justisdepartementets rolle som ansvarlig for regelverksutviklingen og ikke for veiledning av publikum i enkeltspørsmål.

På side 30 uttales om forbrukerbeskyttelse at den fremstår som god som følge av ulike regelendringer over år, og ikke skyldes "en helhetlig vurdering av problemstillingen". Det er uklart for Justisdepartementet hva det siktes til med en helhetlig vurdering. Avveiningen av ulike interesser må nødvendigvis skje i tilknytning til det enkelte spørsmål som er oppe til vurdering. Videre setter EU gjennom EØS-avtalen i stor grad premisset for hvilket regelverk nasjonalstatene kan ha på finansområdet. Arbeidet i EU skjer ofte uten en mer overordnet tilnærming.

Med hilsen

Harald Aass
fagdirektør

Helle Eriksdatter Wilberg
førstekonsulent